خبر

فولاد مبارکه برای بهبود عملکرد زیست‌محیطی و کاهش آلایندگی چه کرده است؟

شرکت فولاد مبارکه با درک اهمیت محیط زیست و به منظور حفظ پایداری تولید، اقدامات مختلفی را در راستای حفظ محیط زیست و کاهش آلایندگی انجام داده است که مجموع ارزش مادی آن به ۲.۳ میلیارد دلار می‌رسد. این روند می‌تواند الگویی مناسب برای سایر صنایع در کشور باشد تا هم‌زمان با توسعه اقتصادی، به حفظ و بهبود شرایط زیست‌محیطی نیز توجه کنند.

محیط زیست منطقه‌ای است که مجموعه‌ای از عوامل فیزیکی خارجی و موجودات زنده را شامل می‌شود که با یکدیگر در ارتباط هستند و اقلیم بر نحوه زندگی آنها تأثیرگذار است. از سوی دیگر زندگی تمام موجودات به آن وابسته است، بنابراین به عنوان یک وظیفه همگانی باید در حفظ آن کوشید. این موضوع به‌ویژه برای صنایع که مستعد آلایندگی محیط زیست هستند بسیار حائز اهمیت است. به همین دلیل صنایع مسئولیت‌پذیر در مقابل محیط زیست همواره برنامه‌های متعددی برای حفظ محیط و کاهش حداکثری آلایندگی تولیدات خود اجرا می‌کنند و روزبه‌روز بیشتر برای تولید سبز در مسیر توسعه پایدار حرکت می‌کنند.

شرکت فولاد مبارکه اصفهان هم به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فولاد در ایران و خاورمیانه، در سال‌های اخیر به طور جدی به مسئله حفاظت از محیط زیست پرداخته و برنامه‌های گسترده‌ای را به‌ویژه در دوره پنج‌ساله ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۵ در این زمینه طراحی و اجرا کرده است. این اقدامات نشان‌دهنده تعهد این شرکت به توسعه پایدار و مسئولیت‌پذیری اجتماعی در برابر چالش‌های زیست‌محیطی است.

یکی از شاخص‌ترین ویژگی‌های برنامه‌های زیست‌محیطی فولاد مبارکه، تدوین اهداف کلان بر پایه استانداردهای بین‌المللی مدیریت زیست‌محیطی از جمله ISO ۱۴۰۰۱ و ISO ۱۴۰۶۴ است. این اهداف شامل کاهش مصرف منابع طبیعی، بهینه‌سازی مصرف مواد اولیه، کاهش آلاینده‌ها، مدیریت پسماند و توسعه فضای سبز می‌شود که همگی در راستای حفظ تعادل اکوسیستم و ارتقای کیفیت زندگی در مناطق پیرامونی کارخانه است.

این شرکت در راستای تحقق اهداف یادشده، مدل مدیریت زیست‌محیطی پویا و جامعی را طراحی کرده که مراحل تدوین استراتژی، اجرای برنامه‌های عملیاتی و پایش مستمر نتایج را در برمی‌گیرد. این مدل باعث شده فولاد مبارکه نه‌تنها به بهبود مستمر عملکرد زیست‌محیطی خود متعهد بماند، بلکه پاسخ‌گوی انتظارات قانونی و اجتماعی نیز باشد. همین امر در شرایطی که هجمه‌های بسیاری صنعت را مورد حمله قرار می‌دهد، به حفظ پایداری و تولید سبز کمک می‌کند.

از لحاظ مالی، فولاد مبارکه سرمایه‌گذاری‌های چشمگیری در حوزه محیط زیست انجام داده است. بر اساس آماری که این شرکت ارائه کرده، سرمایه‌گذاری‌های این شرکت در کاهش آلایندگی و حفظ محیط زیست شامل پروژه‌هایی در زمینه کاهش مصرف آب و حذف برداشت از منابع زیرزمینی، مدیریت جامع پسماند و ضایعات با رویکرد اقتصاد چرخشی، کاهش آلایندگی و انتشار گازهای گلخانه‌ای از طریق بهینه‌سازی‌های صنعتی و اجرای پروژه‌های بهره‌وری انرژی است که ارزش آنها به ۲.۳ میلیارد دلار می‌رسد و بسیار قابل توجه است.

نتایج این اقدامات نیز به صورت ملموس قابل مشاهده است؛ کاهش مصرف ویژه آب از ۲.۵ به ۲.۲۵ مترمکعب به ازای هر تن فولاد، استفاده از پساب تصفیه‌شده و فناوری‌های خنک‌کننده هیبریدی، موجب کاهش فشار بر منابع آبی منطقه شده است. همچنین با نصب بیش از ۲۰۰ دستگاه کنترل آلودگی هوا و راه‌اندازی نیروگاه‌های خورشیدی و سیکل ترکیبی با راندمان بالا، کیفیت هوای منطقه بهبود یافته و میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای به طور قابل توجهی کاهش یافته است. کاهش مصرف انرژی و کاهش پسماندهای صنعتی از دیگر نتایج مؤثر محسوب می‌شود. پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی برای مدیریت کربن و بازیافت بیش از ۹۰ درصد پسماندهای پلاستیکی، به‌خوبی نشان از تعهد فولاد مبارکه به تولید پاک و حرکت به سمت اقتصاد سبز دارد؛ موضوعی که بارها از زبان مدیران عامل این شرکت در ادوار مختلف بیان شده است. افزون بر این، توسعه بیش از ۱۴۵۰ هکتار فضای سبز در محوطه شرکت و مشارکت در طرح ملی کاشت یک میلیون درخت از یک سو و ایجاد زیستگاه‌های امن برای گونه‌های جانوری محلی، نمونه‌هایی از تلاش‌های فولاد مبارکه برای افزایش پایداری زیست‌محیطی هستند که نقش مهمی در حفظ تنوع زیستی و ارتقای کیفیت محیط زندگی ایفا می‌کنند. در نهایت، همکاری فولاد مبارکه با سازمان‌های نظارتی و فرهنگ‌سازی در حوزه محیط زیست، به همراه ارتقای سطح آگاهی و توانمندی کارکنان، نشان‌دهنده یک رویکرد جامع و مسئولانه برای مدیریت چالش‌های زیست‌محیطی است که می‌تواند الگویی مناسب برای سایر صنایع در کشور باشد تا هم‌زمان با توسعه اقتصادی، به حفظ و بهبود شرایط زیست‌محیطی نیز توجه کنند.

۴ اقتصاددان در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهند
مداخله دولت در قیمت چگونه به تضییع حقوق فقرا منجر شده است

درد مزمن قیمت‌گذاری دستوری

کیمیا نعمت‌اله: قیمت‌گذاری دستوری در اقتصاد ایران ریشه‌دار است و به سال‌های پیش از انقلاب و حتی دوران قاجار برمی‌گردد؛ از حکایت چوب‌زدن تاجر قند به دلیل گرانی در زمان مظفرالدین شاه قاجار تا روایت عامیانه از به تنور انداختن نانوای گران‌فروش در دوران پهلوی اول و تثبیت قیمت دلار در زمان پهلوی دوم. گذشته از این، پیش از انقلاب سنگ‌بنای قیمت‌گذاری دولتی با تأسیس سازمان حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان در ۱۳۵۸ گذاشته شد. در سال‌های پس از آن و در دهه ۶۰، جنگ رخ داد و دولت به ناچار با نظام سهمیه‌بندی و توزیع کوپنی، دخالت در بازار کالا را به اوج رساند و در سال‌های بعد قیمت‌گذاری دستوری بخشی جدانشدنی از اقتصاد ایران شد تا آنجا که دولت هم‌اکنون در بازار کالا و خدمات لوکس هم مداخله می‌کند. در تمام سال‌های گذشته، بهانه دولت برای مداخله در بازار، حمایت از فقرا و مستضعفان بوده است؛ اما به گفته اقتصاددانان، نتیجه این تجربه طولانی مداخله در بازار، تضییع حقوق همان فقرا با شکل‌گیری بازار سیاه، کمبود کالا و کاهش کیفیت کالا بوده است.

این موضوع در حالی رخ می‌دهد که دولت در برنامه بودجه امسال پیش‌بینی کرده بود ارز ترجیحی را تدریجی حذف کند و قیمت دلار را به نرخ بازار آزاد برساند؛ موضوعی که چندی پیش از سوی وزیر اقتصاد نیز مطرح شد. بااین‌حال، در حال حاضر کشور در شرایط ابهام در پایداری آتش‌بس قرار دارد و مکانیسم ماشه فعال شده است. اتفاقاتی که به نظر می‌رسد دوباره مانعی جدی سر راه حذف قیمت‌گذاری دستوری است و در واقع تا زمانی که اقتصاد کشور از شرایط حساس کنونی عبور نکرده و به وضعیت عادی بازنگردد، ایجاد شرایط عادی در اقتصاد دشوار است.

عارضه ریشه‌دار قیمت

اقتصاد ایران همواره گرفتار چاله قیمت‌گذاری دستوری بوده است؛ از سال‌های پیش از انقلاب تا جنگ هشت‌ساله ایران و عراق. هرچند پس از اتمام جنگ تحمیلی و با تصویب قانون برنامه اول توسعه تا حدودی سیاست‌های آزادسازی در پیش گرفته شد و قدرت عمل نیروهای بازار افزایش یافت. این سیاست‌ها که به تعدیل ساختاری موسوم شدند، کاهشی اساسی در اختیارات قیمت‌گذاری دولت ایجاد کردند. بااین‌حال، با شروع دهه ۱۳۷۰ و افزایش نرخ تورم، مجددا سیاست تنظیم بازار در دستور کار قرار گرفت و در سال ۱۳۷۳ سازمان تعزیرات حکومتی احیا شد. در کنار این نهاد، نهادهای دیگری در کشور وجود دارند که خود را مرجع قیمت‌گذاری در برخی کالاها مانند خودرو می‌نامند. در سال‌های گذشته و در زمان نوسانات نرخ ارز، بحث دخالت دولت در قیمت‌گذاری بیشتر از گذشته به چشم آمده است؛ تجربه‌هایی که مانند سال ۱۳۹۰ نتوانست باعث تغییر مسیر تورم شود؛ در حقیقت عاملی که مسیر نرخ تورم را از سال ۱۳۹۲ تغییر داد. ماجرای مداخله دولت در قیمت‌گذاری به دولت محدود نمی‌شود و مجلس نیز همواره مشوق این سیاست نادرست و غیرعلمی بوده است؛ به‌طوری که در سال ۱۳۸۳ احمد توکلی و جمعی از نمایندگان مجلس از سیاست تثبیت قیمت‌ها حمایت کردند و در مقاطع مختلف، وزرا و دولت را به بهانه مداخله‌نکردن در اقتصاد تنبیه کرده و حتی تهدید به استیضاح کرده‌اند.

این در حالی است که این سیاست جنجالی نه‌تنها کمکی به دهک‌های پایین جامعه نکرد، بلکه در عمل نتیجه معکوس نشان داد و منجر به کمبود، افت کیفیت کالاها و ورود به بازار سیاه شد.

اقتصاددانان چه می‌گویند؟

قیمت‌گذاری دستوری اگرچه با هدف حمایت از مستضعفان آغاز می‌شود، اما وقتی قیمت‌ها پایین‌تر از قیمت تعادلی قرار بگیرند، اقتصاد را با پدیده‌هایی مثل کمیابی، کیفیت پایین و هزینه‌های گزاف برای تولیدکننده مواجه می‌کنند. در همین زمینه، سهراب دل‌انگیزان، اقتصاددان، در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: وقتی صحبت از قیمت‌گذاری می‌شود، باید توجه کرد که یک نظام قیمت‌گذاری وجود دارد. اگر این نظام صرفا در چارچوب بنگاه‌های اقتصادی باشد، باید همه بخش‌ها آزاد باشند تا براساس عرضه و تقاضا قیمت را تعیین کنند. اما در ایران بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی از تأمین نهاده‌های تولیدی و تأمین مالی و واردات مواد اولیه تا محصول نهایی با مداخله دولت در قیمت‌گذاری مواجه هستند. برای اصلاح این وضعیت باید دخالت دولت در تمامی حوزه‌های اقتصادی به حداقل برسد.

به گفته این اقتصاددان، «تنها در شرایطی که همه بخش‌ها در فضای آزاد و رقابتی فعالیت کنند می‌توان به حذف قیمت‌گذاری دستوری امیدوار بود. اما این آزادسازی کامل با توجه به شرایط امروز و در یک اقتصاد جنگی و تحت تأثیر تحریم‌ها امکان‌پذیر نیست و چنین اصلاحاتی باید در شرایط غیرجنگی و باثبات اقتصادی انجام شود».

دل‌انگیزان در ادامه با توجه به افت کیفیت و کمبود کالا به دلیل قیمت‌گذاری دستوری و شکل‌گیری بازار سیاه توضیح داد: تجربه نشان داده هرکجا مداخله و قیمت‌گذاری دستوری صورت بگیرد، بازار سیاه نیز ایجاد می‌شود و بازار سیاه زمانی ایجاد می‌شود که گروهی از فعالان اقتصادی بتوانند از رانت‌های توزیعی بهره‌مند شوند و گروه دیگری محروم بمانند و در نهایت کالا را از مسیر غیررسمی و با قیمت بالاتر تهیه کنند. بنابراین راه جلوگیری از بازار سیاه، جلوگیری از رانت و ایجاد شرایط برابر برای همه فعالان اقتصادی است.

مرتضی افقه، اقتصاددان و عضو هیئت‌علمی دانشگاه شهید چمران اهواز نیز در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: بخشی از مشکلات به بی‌تدبیری‌های دو تا سه دهه گذشته برمی‌گردد؛ به‌ویژه از سال ۱۳۹۷ به بعد که فشار تحریم‌ها شدیدتر شد و به‌خصوص در دوره دولت سیزدهم، وضعیت اقتصادی مردم به‌شدت افت کرد و قدرت خرید کاهش یافت و حتی بخش تولید هم با مشکلاتی جدی مواجه شد. در چنین شرایطی، دولت‌ها در سراسر دنیا از مردم به‌ویژه اقشار کم‌درآمد حمایت می‌کنند و یکی از ابزارهای رایج برای این کار، قیمت‌گذاری دستوری است. اما باید توجه داشت که این سیاست فقط در شرایط خاص و کوتاه‌مدت می‌تواند اثرگذار باشد».

او در ادامه تأکید کرد: «قیمت‌گذاری دستوری در شرایط فعلی نه‌تنها کمکی به مصرف‌کننده نمی‌کند، بلکه به بخش تولید هم ضربه وارد می‌کند و وقتی دولت قیمتی را پایین‌تر از هزینه واقعی تولید تعیین کند، تولیدکننده در آستانه زیان قرار می‌گیرد و در نهایت یا کم‌فروشی می‌کند یا به کیفیت پایین رو می‌آورد. نظیر این اتفاق را در دوره احمدی‌نژاد شاهد بودیم».

این اقتصاددان با اشاره به اینکه یکی از تبعات قیمت‌گذاری دستوری، بیکاری نیروی تولید است، توضیح داد: ورشکستگی تولیدکننده فقط مشکل یک کارخانه نیست و با تعطیلی کارخانه تعداد زیادی از افراد بیکار می‌شوند و در نتیجه این سیاست می‌تواند هم تولید را کاهش دهد و هم نرخ بیکاری را بالا ببرد که دوباره فشار به مردم برمی‌گردد. اگر هدف این است که کالا با قیمتی مناسب در دسترس دهک‌های پایین قرار بگیرد، دولت باید به سمت ایجاد سیستم‌های شفاف و هدفمند برود که مستقیم به مصرف‌کننده تخصیص داده شود و هزینه آن از بودجه عمومی تأمین شود نه از جیب تولیدکننده. در نهایت سیاست قیمت‌گذاری دستوری در شرایط کنونی که کشور با تحریم و مشکلات ساختاری و شرایط شبه‌جنگی روبه‌روست، نه‌تنها نمی‌تواند از اقشار ضعیف حمایت کند، بلکه به تضعیف کالا و افت کیفیت کالا و شکل‌گیری بازار سیاه منجر می‌شود که عبور از این سیاست نیازمند تغییر رویکر دولت از تحمیل قیمت است.

لطفعلی بخشی، اقتصاددان، در ارتباط با پیامدهای قیمت‌گذاری دستوری به «شرق» می‌گوید: یافته‌های علمی اقتصاد می‌گوید سیاست قیمت‌گذاری دستوری در هیچ کجای دنیا تا به الان پایدار و موفق نبوده و تجربه ما هم همین را ثابت کرده است. بااین‌حال، سیاست‌گذاران همچنان این مسیر را ادامه می‌دهند، اما هر بار با نتایج بدتری روبه‌رو می‌شوند. قیمت‌گذاری دستوری عملا باعث می‌شود فشار هزینه به تولیدکننده منتقل شود و وقتی تولیدکننده مجبور است کالا را پایین‌تر از هزینه تمام‌شده بفروشد، کیفیت را قطعا کاهش می‌دهد یا حتی تولید را متوقف می‌کند و طبیعتا وقتی قیمت‌گذاری دستوری قیمت را پایین نگه می‌دارد، تقاضا از بخش رسمی تأمین نمی‌شود و به سمت بازار سیاه کشیده می‌شود که این یک واکنش طبیعی بازار به سرکوب قیمت است.

او ادامه داد: بسیاری از کشورها وقتی با مشکل تورم و قدرت خرید مواجه شده‌اند، به جای تحمیل قیمت پایین به تولیدکننده، از روش‌های هدفمند یارانه‌ای استفاده کرده‌اند. برای مثال، کالا را با قیمت واقعی از تولیدکننده می‌خرند و سپس با یارانه آن را با قیمت مناسب به اقشار هدف می‌رسانند. این امر انگیزه تولیدکننده را از بین نمی‌برد و مصرف‌کننده واقعی هم حمایت می‌شود. در ایران نیز می‌توان اصلاح را به صورت تدریجی و آزمایشی شروع کرد و این روش را برای یک محصول و در یک منطقه آغاز کرد و مشکلاتش را شناسایی کرد و بعد آن را گسترش داد. اما تا امروز نشانه‌ای از تمایل دولت‌ها به تغییراتی در بخش قیمت‌گذاری دستوری ندیده‌ایم.

کامران ندری، اقتصاددان نیز در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: قیمت‌گذاری دستوری معمولا در شرایط اضطراری مثل دوران جنگ مقطعی و کوتاه‌مدت اعمال می‌شود و به دلیل محدودیت عرضه، این نگرانی وجود دارد که برخی عرضه‌کنندگان کالا را احتکار کنند یا قیمت را بالا ببرند. دولت برای جلوگیری از این سوءاستفاده وارد عمل می‌شود و قیمت‌ها را کنترل می‌کند. اما در اقتصاد ما این سیاست به یک رویه دائمی تبدیل شده است و باعث شده فقط گروه‌هایی از این ماجرا نفع ببرند؛ یعنی با وجود اینکه دولت هدفش رساندن کالاهای اساسی با قیمت مناسب به دست مصرف‌کننده است، عده‌ای ارز یا وام ارزان‌قیمت کالا را با نرخ پایین وارد می‌کنند و با قیمت بیشتر در بازار آزاد می‌فروشند و افرادی ظاهرسازی می‌کنند که کالا را برای حمایت از مردم وارد کرده‌اند.

او در ادامه توضیح داد: در تجربه کشورهای دیگر هم دیده‌ایم که کنترل قیمت شکست خورده است. نمونه بارز آن، اتحاد جماهیر شوروی سابق است که قیمت‌ها را کاملا دستوری تعیین می‌کردند، اما در چنین شرایطی تعادل عرضه و تقاضا به هم می‌خورد و تقاضا بیشتر از عرضه می‌شود و دولت مجبور به توزیع منابع می‌شود که فساد را رقم می‌زند. حتی چین کمونیست و دوران مائو هم تجربه مشابهی داشته‌اند. امروزه کشورهای کمی مثل ایران عمل می‌کنند. در ایران همه کالاها قیمت‌گذاری نمی‌شوند و در اصل کالاها و منابع پایه مثل ارز و وام و تسهیلات بانکی با نرخ‌های دستوری عرضه می‌شوند که همین موضوع فضای رانت و سوءاستفاده را باز می‌کند. البته این به معنای حذف ناگهانی قیمت‌گذاری دستوری نیست؛ چون چنین اقدامی شوک بزرگی به اقتصاد وارد می‌کند. این امر باید به صورت تدریجی اصلاح شود.

یک اتفاق نادر در صنعت بیمه
یک ایرانی در FAIR سخنرانی می‌کند

در اتفاقی نادر در صنعت بیمه، یک ایرانی به نمایندگی از صنعت بیمه ایران جهت سخنرانی در بیست‌ونهمین اجلاس دوسالانه فدراسیون بیمه‌گران آسیا و آفریقا (FAIR) دعوت شده است. یونس مظلومی، عضو شورای عالی بیمه و رئیس کمیسیون بیمه کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌الملل در این اجلاس که با موضوع بازارهای نوظهور در بمبئی هند برگزار می‌شود، سخنرانی خواهد کرد. حضور نماینده‌ای از ایران به‌عنوان سخنران کلیدی از این جهت مهم است که این اجلاس، مهم‌ترین رویداد بیمه‌ای در قاره آسیا و آفریقا محسوب شده و علی‌رغم تأسیس این نهاد در سال ۱۹۶۴ و عضویت اکثر شرکت‌های بیمه ایرانی در آن، تاکنون نقش مهمی برای ایران در نظر گرفته نشده است. در مهم‌ترین نقش‌آفرینی ایران در این نهاد بین‌المللی، جواد منصور، رئیس کل وقت بیمه مرکزی ایران، در مجمع عمومی که در سال ۱۹۷۷ در تهران برگزار شد، برای مدت دو سال، ۱۹۷۷-۱۹۷۹، به ریاست این نهاد انتخاب شد. فدراسیون بیمه‌گران و بیمه‌گران اتکایی آفرو-آسیایی «FAIR» یک نهاد بین‌المللی است که مسئولیت دارد تا از طریق تبادل منظم اطلاعات و تجربیات و توسعه روابط تجاری، همکاری میان شرکت‌های بیمه و بیمه‌گران اتکایی در آفریقا و آسیا را ترویج کند. دفتر مرکزی فدراسیون در مصر مستقر است.

آگهی فراخوان شناسایی پیمانکار

شرکت نمایشگاههای بین المللی استان اصفهان در نظر دارد " بهره برداری از فضاهای آموزشی و سالن همایش محل برگزاری نمایشگاه بین المللی استان اصفهان « را به پیمانکار واجد شرایط(معتبر و حائز تخصص) واگذار نماید ، لذا کلیه پیمانکارانی که در این زمینه دارای رزومه فعالیت هستند میتوانند درخواست خود را به همراه مدارک و مستندات هویتی شرکت، روزمه کاری و کلیه اسناد و مدارک مرتبط با موضوع فراخوان را از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۲ لغایت ۱۴۰۴/۰۶/۳۱ به واحد مالی و قراردادهای شرکت واقع در اصفهان، خیابان علامه امینی، روبروی خیابان فردوس دفتر مرکزی نمایشگاه ، طبقه دوم تحویل نمایند .

۳۵۴۳

«آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید البسه ورزشی (پیراهن شورت ورزشی) وزارت ورزش و جوانان در سال ۱۴۰۴ »

نوبت اول

۱ - نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: وزارت ورزش و جوانان به نشانی تهران، خیابان سئول، ساختمان شماره یک
۲ - موضوع مناقصه: عبارت است از خرید البسه ورزشی (پیراهن شورت ورزشی) وزارت ورزش و جوانان در سال ۱۴۰۴.
۳ - شماره مناقصه به منظور دریافت اسناد مناقصه از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت: ۲۰۰۴۰۰۰۰۱۳۰۰۰۰۱۰
۴ - زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد مناقصه و بارگذاری در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت:
۴-۱) مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت از تاریخ ۱۴۰۴/۶/۱۸ لغایت ۱۴۰۴/۶/۲۲ می باشد.
۴-۲) مهلت زمانی تحویل و ارائه اسناد و مدارک و پیشنهادات به صورت حضوری **(پاکت الف)** در دبیرخانه وزارت ورزش و جوانان و بار گذاری در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت **(پاکات الف ، ب و ج)** از تاریخ ۱۴۰۴/۶/۲۳ لغایت ۱۴۰۴/۷/۱ می باشد.
۵ - مدت اعتبار پیشنهادات : از تاریخ برگزاری مناقصه به مدت ۴۵ روز می باشد.
۶ - نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ارائه ضمانت نامه بانکی معتبر در وجه وزارت ورزش و جوانان و یا به شماره شبای IR ۱۴۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۰۵۵۳۶۱۸۱۲۸۱ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به نام پرداخت رد وجوه سپرده به مبلغ ۱/۸۰۰/۰۰۰/۰۰۰ریال
۷ - زمان برگزاری جلسه مناقصه: مناقصه راس ساعت ۱۱ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۷/۲در سالن جلسات وزارتخانه تشکیل و نسبت به پیشنهادات رسیده اتخاذ تصمیم خواهد شد.
۸ - سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه درج گردیده است.

سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir
شناسه آگهی ۱۹۹۶۶۸۱ م الف ۲۱۳۰

آگهی مناقصه عمومی ۱۴۰۴-۵۰۹

نوبت دوم

شهرداری شیراز

شهرداری منطقه یک شیراز در نظر دارد اجرای عملیات نگهداری ، تاسیسات برقی و مکانیکی تونل های دوقلو شهید سلطانی و سبز راه شهید چمران (فاز ۱ و ۲) را از طریق برگزاری مناقصه عمومی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) با شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۶۶۸۸۰۰۰۳۲۷ به اشخاص واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می آید با مراجعه به آدرس WWW.Setadiran.ir نسبت به دریافت اسناد مناقصه و تحویل آن اقدام نمایند. در صورت عدم عضویت قبلی ، ثبت نام در سامانه مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی صاحبان امضاءِ مجاز از سوی متقاضیان جهت شرکت در مناقصه الزامی است. ضمناً در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر شماره تلفن: ۰۷۱۳۶۴۷۶۰۶۴ آماده پاسخ گویی می‌باشد.
مبلغ برآورد: ۲۶/۷۶۸/۵۲۰/۱۶۶ ریال
مدت قرارداد : ۱۲ ماه
شرایط شرکت کنندگان : متقاضیان دارای حداقل رتبه ۵ در رشته تاسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه و دارای سوابق مرتبط با موضوع مناقصه یا متقاضیان دارای حداقل رتبه ۵ در رشته نیرو از سازمان برنامه و بودجه و دارای سوابق مرتبط با موضوع مناقصه
محل انجام کار: تونل های دوقلو شهید سلطانی و سبز راه شهید چمران (فاز ۱ و ۲)
* مبلغ سپرده شرکت در مناقصه ۱/۳۳۸/۵۰۰/۰۰۰ ریال بصورت ضمانت نامه بانکی یا فیش واریزی نقدی بحساب سپرده ۱۰۰۸۰۵۵۰۴۷۴۲ کد مرجع ۱۰۰۲۲۱ بانک شهر شعبه چمران بنام شهرداری شیراز
* برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
* در زمان انعقاد قرارداد ۱۰% مبلغ پیشنهادی بعنوان ضمانت حسن اجرای تعهدات بصورت ضمانت نامه بانکی یا فیش واریزی اخذ می گردد.
* آخرین مهلت دریافت (توزیع) اسناد : متقاضیان میتوانند حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهار شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۶ از طریق مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اسناد مناقصه را دریافت نمایند.
* آخرین مهلت ارائه پیشنهادات و ثبت اسناد و مدارک در سامانه حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۷ می باشد. شرکت کنندگان می بایست تا قبل از برگزاری کمیسیون سپرده شرکت در مناقصه را به صورت فیزیکی به آدرس شیراز – چهارراه خلدبرین - شهرداری منطقه یک-واحد دبیرخانه تحویل نمایند.
* زمان بازدید میدانی ساعت ۹ صبح روز چهار شنبه مورخه ۱۴۰۴/۰۷/۰۲ و محل تجمع واحد تاسیسات شهرداری منطقه یک واقع در شیراز – چهارراه خلدبرین - شهرداری منطقه یک می باشد . عدم حضور در بازدید میدانی ، برای پیمانکار بمنزله قبول کلیه شروط و اطلاع از محیط میدانی بوده و وی نمی تواند بعداً اظهار به جهل نماید.
* تاریخ و محل بازگشایی پاکات: روز سه شنبه ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۸ در محل شیراز- چهارراه خلدبرین –شهرداری منطقه یک –طبقه سوم-سالن جلسات کمیسیون معاملات شهرداری شیراز می باشد.
مدت اعتبار پیشنهادها ۳ ماه می باشد.
* هیچگونه وجهی بابت مابه التفاوت حقوق و دستمزد کارگران ،مصالح و تعدیل آحاد بهاء پرداخت نخواهد شد .
* هیچگونه وجهی بابت پیش پرداخت داده نخواهد شد.
* بدیهی است هزینه آگهی بعهده برنده مناقصه خواهد بود.
* شهرداری در رد یک یا تمام پیشنهادها مختار میباشد در اینصورت سپرده ها مسترد می گردد.
* شرکت در مناقصه ودادن پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ماده ۱۰ آئین نامه معاملات شهرداری می باشد.
* سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به مناقصه در اسناد مناقصه مندرج است.
* آگهی و اطلاعات مربوط به مناقصه از طریق سایت https://shaffaf.shiraz.ir قابل مشاهده می باشد.
* برنده مناقصه موظف به ثبت نام در سایت vendor.shiraz.ir می باشند.
* اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : مرکز تماس : ۱۴۵۶
نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۱۶
نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۱۷
شناسه آگهی : ۱۹۹۷۳۱۹

۳۵۲۸

اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شهرداری شیراز